

Ulfborg-Hind Herreders Skøde- og Panteprotokol 1830

Skøde dateret 18. november 1829 fra Jens Hansen til Lars Jensen på ”Thusing” i Vildbjerg Sogn. Tinglyst 12. maj 1830

Underskrevne Selveier Jens Hansen Thusing i Wildberg Sogn gjør herved vitterligt: at have uden foregaaende Kjøbe Contract solgt og afhændet ligesom jeg herved sælger skjøder og aldeles afhænder fra mig og mine Arvinger til min Søn Lars Jensen min hidtil eiende og iboende Gaard Thusing kaldet i Wildberg Sogn, der staaer for Hartkorn 1 Tde: 4 Skpr: 2 Fkr: med sammes Anpart af Wildberg Sogns Konge Kirke Korn og Qvægtiender samt al den mig tilhørende og i Gaarden værende Besætning Ind og Udboe intet undtagen af hvad Navn nævnes kan for den mundtlig aftalte Kjøbesum 200rd r. Sølv skriver toe Hundrede Rigsbankdaler rede Sølv. Da nu Kjøbereren – ovennævnte min Søn Lars Jensen har fyldestgjort og betalt mig denne Kjøbesum, saa skal fra i Dag af benævnte Gaard Thusing i Wildberg Sogn med Hartkorn, som anført, Tiendeanparter, Besætning Ind og Udboe saaledes som samme nu befindes, tilhøre ham og Arvinger med samme Ret og Rettigheder, Herligheder, Pligter og Byrder, som jeg den selv efter Skjøder af 5te Octbr: 1791 og 25 Junii 1812 til Laurs Thomsen – med hvis Enke, Maren Laursdatter jeg er i Ægteskab – og mig, hidtil eiet og besiddet haver, og er det en Selvfølge at at jeg er pligtig at hjemle Kjøbereren det Solgte efter Loven.

Til Bekræftelse udstædes dette mit Skjøde under min Hand og Segl i Vidners Overværelse og maa samme til Tinge læses uden mig at vars le.

Thusing i Wildberg Sogn den 18de November 1829.

Jens Hansen /:L:S:/

Til Vitterlighed, Christen Kammersgaard. Jens Nielsen Bjerre med ført Pen.

Ved at forevise nærværende Skjøde er til District Fattigkassen erlagt 2rd Sølv, bevidnes.

Wildberg Præstegaa rd den 15 Februar 1830. Linde.

Læst ved Ulfborg Hind Herreders Ret den 12te Maii 1830. Schrum.

Derefter protocolleret Fl: 567. Anm: Sælgerens hjemmel til den solgte Gaard findes ikke at være læst. De muelige Forhæftelser som derpaa maatte hvile kan desaaars ag ikke oplyses. Hvad Tienderne angaar da har vel Sælgeren derpaa tinglæst Skjøde, men da disse ere Kjøbte af en Frue Linde hvis hjemmel dertil ikke findes at være læst, saa vil Forhæftelserne derpaa fortiden ikke kunne opgives. Thorlacius.